

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 8842

Doknr.
788595

Dato
19-12-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 21. november 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 61 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 61:

"Vil ministeren kommentere den fortrolige borgerhenvendelsen omdelt på SOU alm. del - bilag 50 om ansøgning om en borgerstyret personlig assistent (BPA)."

Svar:

Som minister kan jeg ikke kommentere konkrete sager, ligesom hverken ministeriet eller jeg kan pålægge en myndighed – det være sig en kommune eller Ankestyrelsen – at træffe en bestemt afgørelse i en sag. Jeg har i den forbindelse noteret mig, at den sag, der refereres til i spørgsmålet, er under behandling i kommunen.

Jeg vil imidlertid gerne helt generelt gøre det klart, at borgerne i mødet med det offentlige skal behandles ordentligt og med en grundlæggende respekt for den enkeltes værdighed. Dette gælder naturligvis også i forbindelse med kommunens sagsoplysning forud for en afgørelse om hjælp efter serviceloven, herunder BPA, eller ved revurdering af hjælpebehovet.

Ifølge lovgivningen har kommunen ansvaret for at oplyse en sag tilstrækkeligt til, at der kan træffes afgørelse. Dette følger af den forvaltningsretlige officialmaksime (undersøgelsesprincippet) og fremgår udtrykkeligt af § 10 i retssikkerhedsloven. Det vil afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag, hvornår sagen er oplyst tilstrækkeligt til, at der kan træffes en afgørelse.

Lovgivningen indeholder ikke regler om, hvilken fremgangsmåde kommunen kan eller skal anvende i forbindelse med tilvejebringelse af oplysninger i en sag.

Rammerne for sagsoplysningen er imidlertid begrænset af de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om saglighed og proportionalitet. Det betyder for det første, at kommunen skal have et sagligt formål med at indhente eller tilvejebringe bestemte oplysninger. Kommunen må altså ikke indhente irrelevante oplysninger. For det andet betyder det, at det "indgreb" eller besvær, det udgør for borgeren, at oplysningen indhentes eller tilvejebringes skal være proportionalt, dvs. stå mål med, hvad kommunen kan få ud af oplysningen.

Herudover kan Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt den europæiske menneskerettighedskonvention og FN's Handicapkonvention, også

begrænse rammerne for sagsoplysningen. Det er bl.a. hensynet til borgerens privatliv.

Der er således intet i lovgivningen, der forpligter kommunerne til at anvende undersøgelser eller observationer, og noget sådant kan ikke generelt anses som nødvendigt eller rimeligt over for borgerne som led i sagsoplysningen.

Afslutningsvis skal det nævnes, at en borger ikke særskilt kan klage til Ankestyrelsen over en kommunes sagsbehandling, herunder sagsoplysningen frem mod kommunens afgørelse om hjælp, men Ankestyrelsen kan i forbindelse med behandlingen af klagen over kommunens afgørelse om hjælp tage stilling til kommunens sagsbehandling.

Desuden kan borgeren rette henvendelse til Folketingets Ombudsmand, som bl.a. kan udtale sig om, hvorvidt kommunen har handlet i strid med gældende ret eller på anden måde har gjort sig skyldige i fejl eller forsømmelser ved udøvelsen af sine opgaver, herunder om kommunen har overholdt principperne for god forvaltningssskik.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister